

REALIZĂRI în învățămînt ale poporului prieten polonez

PETRE DRAGOIESCU vicepreședinte al Marii Adunări Naționale, director general al învățămîntului de cultură generală

La invitația Seimului Republicii Populare Polone, o delegație a Marii Adunări Naționale a R. P. Romine, sub conducerea tov. Constantin Pirvulescu, membru al Biroului politic al C.C. al P.M.R. și președintele Marii Adunări Naționale a R. P. Romine, a făcut o vizită de 10 zile în țara prietenă.

Tot ce cunoaștem mai dinainte din istoria și cultura poporului polonez a fost depășit de marile realizări înfăptuite de poporul polonez, sub conducerea partidului clasei muncitore, de la eliberare și pînă astăzi. Reconstrucția, într-un timp așa de scurt a Varșoviei și construcția din temelie a orașului de metalurgie de la Nowa Huta sînt cele mai caracteristice aspecte care ne pun în lumina voința de neîmfînt a eroicului popor polonez de a-și pregăti — pe drumul socialismului — un viitor luminos. Tradițiile progresiste de muncă și de cultură din centrele istorice Cracovia și Poznań se îmbină armonios cu avîntul creator de nouă istorie din centrele muncitorești Katowice și Nowa Huta.

În cei 13 ani de regim democrat-popular, poporul prieten polonez a obținut realizări importante și în sectorul social-cultural și, mai ales, în domeniul învățămîntului.

Școlii elementare de 7 ani, factor principal în ridicarea nivelului de cultură generală al maselor largi populare, i s-a acordat o mare atenție. Luînd măsuri corespunzătoare, în funcție de condițiile concrete, menținînd unele forme potrivite de organizare ale învățămîntului de cultură generală din perioada dintre cele două războaie și creînd condiții materiale din ce în ce mai bune, R. P. Polonă a reușit, într-un timp relativ scurt, să asigure în întreaga țară generalizarea învățămîntului de 7 ani. Astăzi, în întreaga Polonie sînt cuprinși în clasele I—VII peste 3.650.000 elevi, în 23.000 de școli.

La realizarea învățămîntului de 7 ani a contribuit în mod deosebit spiritul în care a fost organizat, distribuit și amplasat rețeaua școlilor elementare în funcție de condițiile de relief, distanța față de domiciliul elevilor, populația școlară și necesitatea lărgirii continue a spațiului de școlarizare. De asemenea a ajutat mult și munca de lămurire dusă în rîndul părinților și buna organizare a evidenței copiilor.

Cît de mult interes se depune în R. P. Polonă pentru ca fiecare copil să absolva 7 clase elementare arată și faptul că acei tineri care din diferite motive n-au reușit să termine 7 clase pînă la vârsta de 16 ani sînt obligați prin lege să absolva școala elementară prin cursurile serale. Acestea sînt organizate în cadrul întreprinderilor sau în cadrul școlilor, întreprinderile și unitățile de muncă respective asigură condițiile necesare pentru ca toți cei care n-au terminat școala de 7 ani să și-o poată termina.

O largă dezvoltare a luat în Polonia și învățămîntul mediu. În cele peste 800 de școli medii de zi sînt cuprinși în clasele VIII—XI 200.000 de elevi.

Oamenii muncii și toți cei care doresc să-și completeze studiile medii de cultură generală au toate posibilitățile de a învăța. Un mare număr dintre aceștia își completează studiile prin școlile medii serale și prin învățămîntul fără frecvență.

Statul polonez acordă astăzi o atenție din ce în ce mai mare muncii de instruire și mai ales de educație a tineretului școlar. Pentru aceasta, prin școlile pregătitoare de cadre didactice — școli pedagogice cu durata de 5 ani, institute pedagogice cu durata de 2 ani și universități — s-a reușit să se asigure personalul necesar, cu studii de specialitate și cu o bună pregătire pedagogică. În prezent funcționează în întreaga țară, numai în învățămîntul de cultură generală, 160.000 de cadre didactice, dintre care numai cca. 9.000 n-au studii de specialitate.

La nivelul județelor și la nivelul ministerului se asigură ridicarea continuă a măiestriei pedagogice a cadrelor didactice din școli.

Învățămîntul polonez acordă un rol important îndrumării elevilor și muncii lor independente, mai ales în școlile elementare în care predarea se desfășoară simultan la două clase.

Un rol important în formarea deprinderilor și a gustului elevilor pentru activitatea practică îl au casele de cultură. În cadrul acestora, o mare parte din elevii desfășoară activitate în cercurile tehnice și pe obiecte.

O asemenea casă de cultură, destinată tineretului, am vizitat la Katowice. Casa este întreținută de statul popular al orașului și pune la dispoziție tineretului variate mijloace care să-i dezvolte aptitudinile, să-i îmbogățească cunoștințele sau să-i ocupe timpul într-un chip plăcut și util. În zecile de săli de bibliotecă, în atelierelor înzestrate cu utilajul necesar, în teatrul în care și actorii și spectatori sînt de aceeași vîrstă, în piscine, săli de scrimă, de muzică și pictură, de balet, de sport sute de tineri își petrec timpul liber sub îndrumarea unui corp specializat de educatori.

Profilul moral al tineretului școlar se formează într-o bună măsură în cadrul școlii și familiei. De aceea există între școală și familie, cu ajutorul comitetelor de părinți și prin propaganda pedagogică organizată desigur de școală, o colaborare rodnică și o completare reciprocă.

Pentru copiii ai căror părinți sînt ocupați în producție s-au organizat, aproape în toate școlile din Polonia, săli speciale unde, sub îndrumarea personalului educativ, ei își pregătesc lecțiile pentru a doua zi și desfășoară diferite activități recreative, sportive și artistico-culturale. Acestor copii li se servește, în școlile respective, și masa de prînz.

Îmbunătățirea și lărgirea continuă a bazei materiale a învățămîntului constituie o preocupare centrală a statului. Înzestrarea școlilor cu aparatură, material didactic, bibliotecă și mobilier corespunzător, cu materiale și rechizite se asigură din plin cu ajutorul bugetului. Anual se aloacă pentru fiecare clasă de elevi sume care variază, de la școala elementară și pînă la școala pedagogică, între 4.500 și 18.000 zloti. Pentru construcțiile de școli de asemenea statul polonez aloacă anual sume importante din bugetul de stat. Numai în perioada din 1945 și pînă în 1957 au fost construite, din cele cca. 100.000 săli de clasă existente, aproximativ 44.000 săli de clasă. Dintre acestea, 30.000 au fost construite sub formă de bărci demontabile, imediat în anii de după război, cînd necesitățile cereau aceasta. În cel de al doilea plan cincinal s-a prevăzut lărgirea spațiului de școlarizare cu încă 15.000 săli de clasă. În ultimul timp ritmul de lărgire a spațiului de școlarizare a crescut și mai mult prin coroborarea fondului de stat cu cel din autoimpunere.

Bogate mijloace materiale a pus poporul polonez la dispoziția unităților de învățămînt superior legate de economia specifică a țării. Am vizitat la Cracovia Academia de mine și de metalurgie, care este de fapt o monumentală cetate universitară unde sînt pregătiti pentru întreaga țară inginerii de mine, metalurgie, metalurgie minieră, mecanică minieră etc. În vasele laboratoare ale acestei academii se găsesc, printre altele, toate tipurile de utilaj minier utilizate în mine, iar în subsol e amenajată o mină-școală cu galerii, structuri de cărbune și cu mașini din cele mai moderne, care oferă viitorului inginer condiții foarte asemănătoare cu celea în care va lucra și se va dezvolta.

Grîja deosebită pe care statul o acordă ridicării nivelului general cultural al poporului și pregătirii cadrelor necesare economiei socialiste prin învățămînt este o măturare a hotărîrii cu care poporul muncitor polonez pășește înainte, sub conducerea P.M.U.P., pe calea construirii socialismului.

Pentru cinstirea memoriei dr. Petru Groza

Hotărîrea Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine, a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romine

- Pentru cinstirea memoriei dr. Petru Groza, Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român și Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romine hotărăse:
1. Se va atribui numele „Dr. Petru Groza”:
— orașului Stei din raionul Lunca Vașcăului, regiunea Oradea;
— la cite o stradă din orașele București, Cluj și Deva;
— Institutului agronomic din Cluj;
— Școlii medii romine nr. 1 din Deva;
— Școlii medii maghiare nr. 1 din Odorhei.
2. Se aprobă propunerile făcute de adunările generale ale unor gospodării agricole colective nou constituite de a le atribui numele „Dr. Petru Groza”.
3. Se va ridica o statuie dr. Petru Groza în orașul București și una în orașul Deva.
4. Ministerul Învățămîntului și Culturii va lua măsuri pentru editarea operelor dr. Petru Groza.

Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine ION GHEORGHE MAURER Prim secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romine CHIVU STOICA

ZETA învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultura

Anul X, Nr. 454

Vineri 17 ianuarie 1958

4 pagini 25 bani

Candidați ai F. D. P. din învățămînt

Între candidații Frontului Democrației Populare, propuși de cetățeni în vederea alegerii de deputați în sîturile populare se înfiinșeză numeroși oameni ai muncii din învățămîntul de toate gradele, pedagogi cărora le sînt tot atît de dragi preocupările pentru muncă didactică și pentru educarea comunistă a tinerii generații ca și grija pentru bunăstarea celor alături de care lucrează și trăiesc. Astfel tovarășul TOMA ELZA, inspector școlar, a fost propus drept candidat al F.D.P. în circumscripția electorală nr. 116 din Timișoara. În regiunea Timișoara a mai fost propus și tovarășul ELENĂ SZECSI, directoarea școlii maghiare de 7 ani, în circumscripția electorală raională nr. 19.

Printre candidații propuși în regiunea Galați se numără învățătoarea CEZARINA FLEEA, pentru circumscripția electorală nr. 3 Oncea, raionul Bujor.

În orașul Iași au fost propuși tov. ION CRĂCIUN, rectorul Universității „Al. I. Cuza”, pentru circumscripția electorală orășenească nr. 177 și GOLGOTIU TIBERIU, prorectorul Institutului politehnic în circumscripția electorală orășenească nr. 104.

Lectorii noului cartier Floarea din Capitală și constructorii de pe șantiierul noilor locuințe au propus pe lista candidaților F.D.P. pentru circumscripția electorală orășenească nr. 105 — București pe D. PRĂPORGESCU, rectorul Institutului de construcții din București.

Sute de cetățeni din Capitală, studenți, învățători, medici și muncitori au propus în cadrul unei adunări cetățenești drept candidat în circumscripția electorală orășenească nr. 105 — București pe academicianul profesor dr. N. GH. LUPU, directorul Institutului de terapie a Academiei R. P. Romine și șeful catedrei de clinică internă a Institutului de medicină și farmacie din București.

În cadrul adunării a luat cuvîntul tovarășul Vasile Gîndilă, președintele sfatului popular al raionului 1 Mai, care după ce a subliniat importanța alegerilor de la 2 martie a trecut în revistă unele din realizările obținute pe tărîm gospodăresc în raionul 1 Mai în cei doi ani ce s-au scurs de la trecutele alegeri de deputați în sfaturile populare.

În acești ani, a spus vorbitorul, învățămîntul de toate gradele din raionul 1 Mai a primit un prețios sprîjin prin construirea a două noi școli în cartierele Coletina și Pîpena — cartiere mîrginașe ai căror copii erau nevoiți în trecut să străbată distanțe lungi pînă în centrul orașului — unde erau masate majoritatea școlilor — și au fost amenajate și construite noi săli de clasă și de educație fizică. Numărul copiilor înscrși în școlile medii și elementare din raion a crescut cu mult față de anii trecuți.

Propunerea făcută pentru ca acad. prof. dr. N. Gh. Lupu să candideze pe listele F.D.P.-ului în alegerile de la 2 martie a fost primită cu puterice aplauze, savantul romîn fiind bine cunoscut cetățenilor din raza circumscripției nr. 105. De aceea, cuvintele care s-au ridicat pentru susținerea candidaturii au fost subliniate cu aplauze unanime. Medicul Theodor Dumitrescu, care a fost, cu ani în urmă, elevul profesorului Lupu, a vorbit despre activitatea didactică a acestuia.

Adunarea a aprobat în unanimitate, prin vil aplauze, propunerea ca acad. prof. dr. N. Gh. Lupu să candideze pentru Frontul Democrației Populare în circumscripția electorală orășenească nr. 105 București.

Caedre didactice și salariații de la Universitatea „Victor Babeș” și de la Institutul medico-farmacu-

tic din Cluj s-au întrunit și ei de curînd pentru a face propuneri de candidați în alegerile pentru sfaturile populare.

Tov. conf. univ. Virgil Cîmpeanu, prorectorul Universității „Victor Babeș”, a propus candidat pentru circumscripția electorală regională nr. 13 pe tov. acad. prof. CONSTANTIN DAICOVICIU, rectorul Universității „Victor Babeș”. Vorbitorul a arătat meritele acestuia ca om de știință, contribuția adusă de el la valorificarea trecutului istoric al patriei noastre, ca și la ridicarea necelată a noilor cadre de intelectuali legați de popor. De asemenea, a subliniat meritele dovedite de tov. Daicovicu în activitatea politică și obștească.

Propunerea a fost susținută călduros de tov. prof. univ. Alexandru Negru și de tov. conf. univ. Valeria Marinacș. Întreaga asistență a aprobat cu entuziasm propunerea făcută ca tov. Daicovicu să fie candidat de deputat pentru circumscripția electorală regională nr. 13 Cluj.

Tot aici au mai fost propuși candidați pentru alegerile de deputați în sfaturile populare: prof. univ. TIBERIU POPOVICI, membru corespondent al Academiei R.P.R. în circumscripția electorală orășenească nr. 155; acad. AUREL MOGA, rectorul Institutului medico-farmacuțic, pentru circumscripția electorală orășenească nr. 163; conf. univ. VALERIA MARINACȘ, prodecan al Facultății de geografie și geologie, pentru circumscripția electorală orășenească nr. 215 și conf. univ. IOAN BACIU, de la Institutul medico-farmacuțic pentru circumscripția electorală nr. 165.

PEDAGOGI distinși cu ordine și medalii

Cu prilejul sărbătoririi celei de a 10-a aniversări a Republicii Populare Romine, au fost distinși cu ordine și medalii un număr însemnat de cadre didactice din învățămîntul de cultură generală:

„Ordinul muncii” clasa a III-a

- REGIUNEA BACAU: Anei Constantin, Anton Dumitru, Clărian Eugenia, Cojocaru Alexandru, Drapac Silvia, Floarea Elena, Filimon Virgil, Humeni Vladimir, Monoranu Gheorghe, Mitrea Aristotel, Popovici Constantin, Pintilie Elena, Poenaru Mihai, Segal Hirs, Ștefan Victoria. REGIUNEA BAIA MARE: Achim Valeriu, Balaj Zina, Palko Gavril, Pteancu Paul, Pop Viorel, Precup Emilia, Sălașeanu Nicolae, Span Aurel, Alexandrescu Elena, Cristu Jana, Diaconescu Dumitru, Georgescu C. Ștefan, Filipaș Cornelia, Roșianu Ioan, Ionescu Dumitru, Dumitrescu Alexandru, Văcărescu Petre, Pop Aurel, Alexandrescu Elena, Cristu Jana, Diaconescu Dumitru, Georgescu Rea-Silvia, Ghiță Gheorghe, Gheorghiu Anela, Iliescu Victor, Muscă Nicolae, Predoiescu Traian, Radu Maria, Radu Maria, Sprinceană Spirea, Vlăceanu Magdalena. REGIUNEA CLUJ: Chirice I. Elvira, Chezan Vasile, Ducaru Nicolae, Demenei Zoltan, Kandrai Geza, Lorinczy Francisc, Măhăleanu Octav, Morărescu Elvira, Nicula A. Alexandru, Neacuș Teodor, Sompuș Alexandru, Tampa Magdalena, Izmail I. Ladislav. REGIUNEA CONSTANȚA: Bădică Ion, Necule Marin, Zaharia Ion. REGIUNEA CRAIOVA: Bîlu Petre, Ciobotă Ion, Ciocoranu Constantin, Dumitru Dumitru, Deftă Alexe, Miștan Dumitru, Popescu Petre, Stănescu Marin. REGIUNEA GALAȚI: Bîlnuță Eusebiu, Gnașenco Maria, Lupu Victor, Lazăr Andone, Munteanu Mariana, Stăhănescu Otilia, Șteanu Emil, Voinescu Constantin. REGIUNEA HARGHINA: Băbăieș I. Manole, Dămirtrache Emilia, Gheorghiu Constantin, Hoagă Mihai, Vieru Maria. REGIUNEA IALOMIȚA: Crăciun Ilie, Dimancea Alexandru, Giulaș Ilie, Mihai Nicolae. REGIUNEA IAI: Apostolache Nicolae, Besoiu Ion, Dinescu Constantin, Iliescu Maria, Popescu Niță, Rădulescu Hristodor, Soare Nicolae, Tipa Aurel, Zugrăvescu Nicolae. REGIUNEA PLOEȘTI: Ghiculescu Gabriela, Ivanescu Ioachim, Ionescu Zoltan, Măncuș Cristea, Nicolae, Nițălescu Maria, Teodorescu Anton, Ungureanu Gheorghe, Văcărescu Teodor, Voinea Clotilde. REGIUNEA STALIN: Albu Ion, Boilă Doina (Hoifner), Ciocina Ion, Drăgan Ștefan, Köfler Andrei, Kloss Andrei, Moșu Ilie, Moșu Traian, Mărculescu Ștefan, Oprescu Petre, Popovici Remuș, Popovici Maria, Polosan Eremia, Rațiu Romulus, Sincan Gheorghe, Sirbu Gheorghe, Tatu Gh. Cornel. REGIUNEA SUCEAVA: Bănculescu Ioan, Dandara Eugenia, Mincu Vanda. REGIUNEA TIMIȘOARA: Alma Cornea Ionescu, Barbu Ion, Bulboacă Florica, Bacău Octavian, Căteanu Eugen, Dobrin Olga, Ijăc Vasile, Kilin Alexandru, Mihalov Milan, Neagu Vasile, Ormer Carol, Păpuș Gheorghe, Pencu Cornelia, Petrișor Elena, Șau Octavian, Sperdea I. Teodor, Schork Matei, Săbălie Dușan, Siclovanu Elena, Ursu Nicolae. REGIUNEA AUTONOMĂ MĂGHIARA: Bota-Geza, Balázs Sándor, David Elisabeta, Jászberényi János, Kovács Arpad, Mihaj Béla, Moșnegu Teofil, Mészáros Emerik, Toro L. Iosif, Toma Alexandru.

„Medalia muncii”

REGIUNEA BACAU: Alexandru Elena, Așachi Lucian, Bogza Constantin, Berbecaru Constantin, Cojocaru Gheorghe, Cristian Gheorghe, Davidescu Maria, Diaconu Gheorghe, Fulea Constantin, Grigore Gheorghe, Gheorghiu Beatrice, Grigoriu George, Hagebeanu Valeriu, Hanganu Mihail, Ilijan Ion, Iordăchescu Ecaterina, Ioncă Aurelia, Iltimie Gheorghe, Lupeșcu Mărgărita, Luca Ion, Lindenștein Mala, Maftei Ioan, Mircea Gheorghe, Macovei Teodor, Niță Mircea, Năntu Emanuel, Perju Vasile, Rădu Teodor, Sentea Constantin, Savin Vasile, Spulber Domicia, Scripcaru Ecaterina, Sava Vasile, Tansanu Veronica, Tărbuță Gabriela, Vădăna Mihai, Voronin Maria. REGIUNEA BAIA MARE: Berkes Iosif, Bruciu Margareta, Buda Ioana, Boss Maria, Brănișteanu Gheorghe, Călușeru Otilia, Dorog Sabina, Drăgoi Nicolae, Gogu Lucia, Gurgiu Ioan, Iancu Alexandru, Iliescu Vasile, Kadar Ștefan, Kocs Francisca, Lalaș Ion, Laszlof Alexandru, Macovei Otilia, Mureșan Silvia, Mureșan Liviu, Năstase Marin, Nițaș Gheorghe, Popa Maria, Pop Traian, Pop Ion, Paraschi Dumitru, Porumb Ion, Rău Constantin, Szakacs Alexandru, Stein Iosif, Sebők Andrei, Telega Roxalia, Tozeș Maria, Vanea Maria, Ziman Vasile. REGIUNEA BUCUREȘTI: Borcan Stela, Băncilă Angela, Babin Boris, Bilcea Dalia, Clărian Costică, Chiș Simion.

(Continuare în pag. 2)

Recensămîntul copiilor de la 1 an la 14 ani

Aplicarea unor măsuri eficiente pentru realizarea integrală a învățămîntului elementar general și obligatoriu și pentru dezvoltarea învățămîntului elementar de 7 ani, ca și înlocuirea cît mai reală a pianurilor de școlarizare necesită o evidență foarte precisă a tuturor copiilor de vîrstă școlară. Scopul acestui recensămînt este să se cunoască în baza unei hotărîri a Consiliului de Miniștri, în ziua de 28 Ianuarie 1958 se va efectua recensămîntul copiilor în vîrstă de la 1 an alți 14 ani de pe întregul teritoriu al țării. Ministerul Învățămîntului și Culturii a elaborat instrucțiunile privind efectuarea lucrărilor de recensămînt, care cade în sarcina comitetelor executiv-ale sfaturilor populare regionale, raionale, orășenești și comunale.

Recensămîntul va începe în toată țara în ziua de 28 Ianuarie 1958, din ziua de luni, și se va termina în aceeași zi, cel mai tîrziu la orele 21. Vor fi recenzați toți copiii născuți între 1 Ianuarie 1944—31 decembrie 1957, afiți în ziua de orele 7 în dimineața zilei de 28 Ianuarie 1958, din toate orașele, comunele, satele și așezările omenești izolate, indiferent de sex, limbă, stare fizică sau materială. Pentru conducerea și buna desfășurare a lucrărilor, la regiuni, raioane, orașe și comune s-au constituit comitete de recensămînt, care trebuie să organizeze instruirea responsabililor cu recensămîntul pe circumscripții și a recenziilor. Circumscripțiile de recensămînt vor fi stabilite după circumscripțiile școlare și vor fi împărțite pe sectoare cu toată grija, pentru ca nici o stradă sau casă să nu rămîna nerecenzată sau să fie recenzată de două ori. Un rol important în efectuarea recensămîntului revine cadrelor didactice, care sînt chemate să sprijine cu tot interesul desfășurarea lucrărilor alți ca membri în comisiile de recensămînt, cît și ca responsabili de circumscripții sau sectoare. Zilele premergătoare recensămîntului trebuie să fie folosite pentru popularizarea acestuia și depistarea copiilor care urmează a fi recenzați prin vizitarea fiecărei familii din circumscripția respectivă. Acțiunea de desfășurare a recensămîntului trebuie să se bazeze pe un larg sprîjin din partea organizațiilor de masă, a instituțiilor culturale, delegațiilor de străzi și comitetelor de patrii. Analiza rezultatelor recensămîntului va da posibilitate organelor respective să stabilească măsuri concrete pentru cuprinderea în școală a tuturor copiilor de vîrstă școlară și pentru o cît mai justă dezvoltare a rețelei școlare.

Procesele-verbale de inspecție SAU CONSTATARE? ANALIZĂ

Procesul-verbal de inspecție este în primul rînd un document — un document nu în sensul că atestă adevărul, ci în sensul că este un document care trebuie să fie înțeles și să fie aplicat la școală, așa cum greșit înțeleg unii inspectori, cî în senșul că în ei sînt consemnate aprecierile unui organ de control asupra muncii cadrelor didactice. Din acest punct de vedere, procesul-verbal de inspecție are valoarea unui certificat. Dar nu numai atît. Indicînd căile de rezolvare a unor anumite situații, procesul-verbal de inspecție constituie un îndrumar în activitatea ulterioară pentru oamenii din școală. În sfîrșit, elaborarea și apoi redactarea procesului-verbal, împunînd un proces de selectare și sistematizare, dă inspectorului posibilitatea să se gîndească și să revizuiască datele și faptele pe cele esențiale și să lase la o parte amănunțile nesemnificative, să cîntărească mai bine aprecierile ce are de făcut și îndrumările de înțeles. În acest proces, observațiile capătă mai multă consistență și eficacitate, iar prestigiul inspectorului este întărit. De însemnătatea proceselor-verbale de inspecție sînt conștienți și tovarășii din colectivul de inspectori ai secțiilor de învățămînt și cultura a raionului Făgăraș. Numai că, acceptînd punctul de vedere conform căruia o inspecție nu poate fi considerată ca încheiată dacă nu s-a întocmit proces-verbal de inspecție, inspectori de la Făgăraș sînt inconștienți în aplicarea lui. Astfel, nu puține sînt cazurile cînd inspecțiile se termină fără a se încheia procese-verbale. Deosebit de important ni se pare însă faptul că în unele cazuri, atunci cînd se încheie asemenea procese-verbale, ele sînt întocmite în fugă. De aici inconsistența, superficialitatea și deci — cel puțin în parte — lipsa lor de utilitate. Să luăm un exemplu. În procesul-verbal de inspecție întocmit la școala de 4 ani din comuna Șoars în ziua de 11.X.1957, tovarășul inspector Alexandru Ramba, referindu-se la conținutul lecțiilor vizitate, constată că „planificarea este în concordanță cu programa și respectată cu strictețe. Lecțiile la clasele a II-a și a III-a s-au desfășurat în bune condiții, atingîndu-și scopul fixat. Elevii dau dovadă de cunoștințe. S-a constatat că tov. Oprea Constantin se pregătește temeinic pentru lecții, fapt care a făcut ca lecțiile să se desfășoare în condiții bune.” Altfel cu privire la lecții.

teme. Apoi, care sînt acele „bune condiții” în care s-au desfășurat lecțiile? Intrucît despre toate acestea nu se spune nici un cuvînt, punem noi o întrebare: cui folosește un asemenea proces-verbal? Să ne oprim, însă, asupra unei afirmații pentru a o examina mai atent. Referindu-se la lecțiile la care a asistat, tovarășul Ramba fine să sublinieze că „planificarea este respectată cu strictețe”. Intrucît această mențiune am înțelegem-o repetată și în

alte procese-verbale întocmite de tovarășul Ramba, ne permitem să-i punem întrebarea: consideră oare tovarășul Ramba respectarea „cu strictețe” a planificării o obligație de la care nu se poate abate? Deși chestiunea a mai fost discutată în coloanele gazetei noastre, sîntem nevoiți să revenim cu precizarea că profesorul sau învățătorul nu numai că poate, dar are chiar datoria să modifice datele inițiale ale planificării atunci cînd

I. AXENTE

(Continuare în pag. 3)



Ce însemnătate are lecția de aritmetică atunci cînd se lucrează cu mașina se socotit



# Organizația de partid și problema educării patriotice a elevilor

Din experiența organizației de partid de la școala medie nr. 1 București

Printru comisiunii de la școala medie nr. 1 „Nicolae Bălcescu” din Capitală, educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist nu este o sarcină de campanie. Cultivarea în sufletele tinerilor a sentimentului de dragoste pentru patrie, a respectului și admirației față de fructuosul și glorioșul nostru, a mândriei pentru minunatele realizări ale oamenilor muncii, preocuparea în permanență organizația de partid din școală.

„Secretul” succeselor obținute pe această linie — și nu numai pe această linie — constă, înainte de toate, în faptul că biroul organizației de partid se constituie în activitatea sa de principiu colaborării reale cu conducerea școlii și cu prezenții active a membrilor de partid în mijlocul cadrelor didactice țară de partid. Biroul organizației de partid se consultă cu direcția școlii ori de câte ori este nevoie, participând cu regulată la toate activitățile de creație în direcția școlii, ea însăși membru de partid, acordă toată atenția sugestiilor venite din partea biroului organizației de partid, fiind prezenta la toate adunările de partid. În cazul acesta totul. Nedelcu, secretara organizației de partid, citi și tov. L. Benari, directorul școlii, se pot pune la curent cu variatele probleme profesional-politice care survin în viața școlii și pot acționa în mod unitar.

Pe de altă parte, comisiunii din școală se preocupă de cunoașterea și îndrumarea cadrelor didactice prin muncă de om la om, de valorificarea inițiativelor bune ale acestora, de descoperirea și popularizarea experienței înaintașilor. Colaborării rodnice dintre biroul organizației de partid și conducerea școlii și se datorează drumul bun pe care îl urmează astăzi întreaga muncă de educare patriotică desfășurată în școală: de la cunoașterea temeinică a tradițiilor progresiste ale școlii la dezvoltarea admirației față de fructuosul nostru, la preluarea prezentului, la înfățișarea heroică de a munci pentru înflorirea și propășirea patriei.

Pe acest drum sînt orientate toate activitățile școlii și extrașcolare (lecții, orele educative, excursiile de amatori, adunările elevilor, agitația vizuală etc.). Formele pe care le îmbracă munca profesorilor și a învățătorilor din școală, sprijiniți și îndrumați de organizația de partid și de conducere administrativă sînt multiple și variate. Ele poartă adesea amprenta unei originalități justificate — ca rezultat al eforturilor colective pentru înălțarea și înfrumusețarea de muncă.

Bunoză, acum elevi și profesori, personal administrativ și parafizi sînt intens preocupati de pregătirea sărbătorii la 280 de ani de la înființarea școlii, acțiune pornită la îndemnul organizației de partid. Primele rețete au și început să se vada: a lua în lăna muzeul istoric, se lucrează la monografia și la așezarea școlii, echipa artistică pregătește programe cu subiecte axate pe trecutul de luptă al poporului nostru, pe realizările constructorilor socializmiști din R.P.R. (de exemplu, un act din piesa „Bălcescu”, cîntec și poezii cu conținut patriotic etc.). Studiul de către școlarii a materialelor existente în muzeul istoric, însoțit nu de mulți, a stat în atenția tuturor cadrelor didactice. Profesorii au făcut aici și unele lecții, stabilindu-se astfel o legătură mai puternică și mai directă cu cei ce și-au pus talentul și gândirea în slujba poporului (amintim că prin această școală au trecut și ca elevi sau ca profesori — prominenți în lupta social-culturală din istoria României, oameni care servesc școlarii un bun exemplu de luptă pentru progres social și li îndeamnă la fapte mari, care să constituie memoria înaintașilor. Este vorba de Gh. Lazăr, N. Bălcescu, I. Ghica, D. Stănilăneanu, Th. Aman, I. Negulesci, B.

Luchian, N. D. Cocea, Al. Sahia, Camil Petrescu, Gala Galaction ș.a. Cercurile de amatori, mergînd pe același drum al cunoașterii și cultivării tradițiilor progresiste ale școlii, sînt folosite de asemenea pentru dezvoltarea simțămîntului patriotic. Un exemplu bun în această privință îl constituie cîntecul literar și cercul artiștilor plastici, denumite în întimplător „Al. Sahia” și „respectiv „Th. Aman”. Creațiile elevilor, inspirate din viață, reflectă admirabilă față de eroismul poporului nostru, dragostea pentru frumusețea patriei, respectul pentru tezaurul cultural al poporului român și, ceea ce este foarte important, o adîncă înțelegere a evenimentelor istorice. Ilustrative în acest sens sînt tablourile expuse de elevi cu prilejul expoziției de artă plastică organizată de școală, conținutul revistei literare „Primii pași” și, poate, chiar modul în care s-au pregătit liniile de la școala „N. Bălcescu” și școlii cîștigătoare concursului „Drumeții veseli” axat pe tema „Viața și opera lui Th. Aman” — fost elev al școlii.

Cunoașterea frumuseților și bogățiilor patriei, nu numai din lecții și cărți, a preocupat intens organizația de partid din această școală. La chemarea ei și a conducerii școlii, profesorii au răspuns cu entuziasm, organizînd excursii sau labore în Munții Apuseni, la Curtea de Argeș, la Cumpăna, la Vîrfu cu Dor etc. Cu ocazia excursiilor, elevii au fost îndrumați să fotografieze, să deseneze la curțile plorose și care le-au văzută, să alcătuiască diverse albume, colecții etc. La întoarcerea din Munții Apuseni, de exemplu, aceste materiale au fost expuse școlii, în fața cunoscuților elevi școlii, ceea ce s-a dovedit a fi un bun mijloc de a frezi interesul, gustul pentru călătorie și admirația față de frumusețea patriei.

Prezentarea unor lucrări efectuate de elevi în cinstea sărbătorilor naționale (hărți ale R.P.R., măchete etc.), expunerea pe coridoare a unor panouri, a unor fotografii înfățișînd cele mai pitorești locuri din țară, a unor reproduceri după tablouri reprezentînd aspecte din munca și viața constructorilor socializmiști, expunerea celor mai izbitoare cărți din literatura noastră nouă sînt înfățișate în școală, însoțite de explicații și comentarii. Trebuie remarcat că, sub îndrumarea organizației de partid, sărbătorile naționale sînt cîștigate prin festivaluri culturale-artistice bine pregătite, de la care nu lipsesc scurtele expuneri politice, cîntecul și ocaziile revoluționare-patriotice.

Ar mai fi multe de spus și în ceea ce privește dezvoltarea dragostei de patrie prin folosirea leagărilor, a filmului, a muzicii, a vizitelor în întreprinderi, a înființării cu muncitorii, cu ilegalizii, cu fostii elevi sau profesori ai școlii, asistînd oameni de seamă în viața noastră politico-culturală etc. Ar fi, de asemenea, foarte multe de spus și în ceea ce privește folosirea lecțiilor pentru educarea patriotizmului la elevi.

Ne oprim aici, subliniind numai faptul că organizația de partid, în strînsă colaborare cu conducerea școlii, a reușit să îndrepte atenția întregului colectiv pedagogic înspre realizarea acestei importante lături a educației comuniste — patriotice. Mijloacele pe care le-a folosit pentru a impune această linie sînt adunările de partid, adunările U.T.M., consiliile pedagogice, dar mai ales munca de om la om și exemplul personal al comisiunii. Considerăm bună orientarea biroului organizației de partid, în planul pe trimestrul I al acestui an, și-a propus să studieze în mod organizat felul cum se realizează, prin predarea diferitelor obiecte de învățămînt, educația patriotică a școlarii. Tot așa, discutarea temei „Cum se desfășoară munca de edu-

care patriotică a elevilor din școala noastră” în adunarea generală a organizației de partid, programată pentru sfîrșitul trimestrului în curs, va fi un bun prilej de îmbunătățire a muncii politice din școală în general și, în special, a muncii de educare patriotică a copiilor.

În cele de mai sus ne-am ocupat mai mult de experiența bună a organizației de partid de la școala medie nr. 1 din Capitală, în spiritul patriotismului socialist. Aceasta nu înseamnă că în activitatea de partid din școală nu există și unele lipsuri. Ca să ne oprim numai la cele care se resimt în ansamblul muncii educative, vom menționa faptul că biroul organizației de partid nu muncește întotdeauna suficient de organizat, că nu controlează sistematic felul cum sînt traduse în viață sarcinile trasate și îndrumările date, că nu sprijină în mod conștient organizația U.T.M. pe care s-ar putea baza mai mult în realizarea educației comuniste.

Faptul că biroul organizației de partid și-a propus de abia pentru această sesiune să urmărească în mod organizat felul cum se realizează educația patriotică prin lecție — după părerea noastră o importantă problemă de partid — constituie, desigur, o mare lipsă.

Creдем necesar ca organizația de partid să impună mai multă combativitate muncii educative în rîndul învîțătorilor, să-și îndrepte mai mult atenția înspre cultivarea sentimentelor de frăție între romîni și naționalizii conlocuitori și să se preocupe de educarea patriotică a întregului personal al școlii. Cu toate acestea, bună orientare pe care comisiunii au dat-o muncii educative, ca și entuziasmul cu care se lucrează aici, ne îndăgăduie să încredem, pentru viitorul nu prea îndepărtat, noi succese îmbucurătoare. Vorbim despre succese, ne gândim desigur la sulele de tineri ce vor păși băncile băștinului liceu animai de cele mai profunde sentimente patriotice, ne gândim la zăclie de profesori ce vor pași astfel pragul școlii cu conștiința datoriei împlinite.

ANA COSMIN

# INSTRUMENTALIZAREA VIEȚII ÎN ȘCOALA

## Elevii efectuează lucrări practice

Șpre a realiza o cit mai strînsă legătură cu practica, cu viața, cadrele didactice de la școala de 7 ani din comuna Domnești, raionul Curtea de Argeș, au înființat prin mijloace locale, sub patronajul fabricii de cherestea din comună, un atelier de tîmplărie și lăcătușerie.

Atelierul, care a fost înzestrat și cu principalele unelte necesare, dă elevilor posibilitatea să lucreze în voie, să dobîndească deprinderi de muncă practică. Ei execută lucrări în lemn (scăunele, mesele, grătore, greble) ca și lucrări în metal (modele de escavatoare, macarale, vaporase etc.).

În viitor se va trece la confecționarea unor instrumente și aparate necesare ca material didactic. Elevii vor executa hidro-metre, scripete, cumpăna zărilor, balanta etc.

Și elevii din clasele I-IV efectuează lucrări practice, pe măsura posibilităților lor, în cele de lucru manual. Cei din clasele I și II-a învață să modeleze din argilă, iar cei din clasele mai mari confecționează corpuri geometrice din lemn și din carton, împletituri, cusături etc. Ei sînt familiarizați cu măsurarea, învață să folosească uneltele și să păstreze în ordine locul de muncă.

LUCA I. IONESCU  
comuna Domnești,  
raionul Curtea de Argeș

# Cu ajutorul uzinei

Adrele didactice de la școala nr. 50 din Capitală se preocupă îndeaproape de problemele politizării învățămîntului. Urmarind să dea elevilor cunoștințe cu privire la bazele producției moderne, profesorii se străduiesc să lege cit mai strîns cunoștințele teoretice de activitatea practică. În acest scop ei urmăresc ridicarea nivelului pregătirii, îi îndrumă pe elevii să execute în atelierul de lăcătușerie aparate, modele și mașini etc., organizarea excursii în producție.

Așa, de pildă, sub îndrumarea profesorului M. Nadu elevii claselor a VII-a „A” și a VII-a „B” au construit aparate asemănătoare pirometrului cu cadran cu ajutorul cărora au studiat atît diatarea corpurilor solide și termocoindibilitatea lor, cit și importanța acestor fenomene în tehnică și în viața de toate zilele.

Construind un model de calorimetru, elevii au reușit să înțeleagă diferența dintre căldură și temperatură, dintre grad și calorie sau mai bine zis dintre unitățile pentru măsurarea energiei calorice și a temperaturii. Ei au instalat în școală soneria, au construit un model elementar al electroscopului virii ascuțit, elemente galvanice și acumulatori.

O deosebită importanță pentru însușirea de către elevi a unor deprinderi de muncă politehnică o are activitatea lor în uzina „21 Decembrie”. Bucurîndu-se de sprijinul uzinei, care din partea patronajului școlii, elevii au posibilitatea să-și desfășoare uneori activitatea practică chiar în atelierul acesteia. Astfel, la secția forjă și tratamen-

te termice elevii au posibilitatea să cunoască procesul tehnologic de prelucrare a materialului brut la temperaturi înalte cu ajutorul ciocanului mecanic, cu autocompresii și apoi cu prese mecanice. Ei văd aici cum se confecționează țevi pentru calorifere, piese pentru tractoraie, suruburi pentru șlipe de lemn, și urmăresc cum aceste produse trec apoi la presaj și apoi la lăcătușerie unde, prin piare, gaurire și polizare sînt ajustate și perfecționate pentru a fi date în folosință. Tot aici elevii observă cum se efectuează în cuptoare speciale carburarea și descăburarea diferitelor piese. Trecînd apoi în secția sudurii elevii își adîncesc cunoștințele însușite la lecțiile de chimie. Ei au văzut în această secție acțiunea flăcării oxiacetilenice care, avînd o temperatură foarte înaltă, poate țea sau lipi metalele, turburile de oxigen. De asemenea, au urmărit aici prepararea acelicenei din carbid și apă, sudura electrică. La secția electrică elevii au asistat — și au participat chiar — la lucrări de bobinare. Ei au trecut de asemenea prin secțiile de rectificări, de nichelare, de gravare, de strungare etc. unde, de asemenea, și-au însușit cunoștințele folositoare.

Legătura între școală și uzină are și o deosebită importanță educativă, contribuind la întărirea disciplinei elevilor, la formarea atitudinii socialiste față de muncă, față de proprietatea obștească.

MARIN ALBU  
directorul școlii nr. 50—București

# COMENTARIU

## Pudoare

Imi povestea cineva cum pe vremuri, o femeie de la țară fiind grav bolnavă, risca să-și piardă viața pentru că nu voia cu nici un chip să se dezbrace în fața medicului.

Împrejurarea se explică prin condițiile de atunci, care favorizau o anumită mentalitate. Condițiile între timp s-au schimbat. Pudiul au mai rămas însă pe ici pe colo.

## Rudele sârce

„Și a chemat învățătoarea Ana Greabu, din Țara Făgărașului, obiectele de curs la sine și le-a zis: — V-am poștit la masa 7, matematică, tu, Limbă Română, veți sta de-a sînta și de-a dreapta mea; iar voi, Istorie, Geografie, Științe Naturale, Lucru Manual — alături de ele. Luați loc!”

Și se așezară. Abia atunci observă învățătoarea că limba și-a mai rămasă patru oaspeți ce stăteau în picioare.

## Deficiențele amintite mai sus li se adaugă, într-o serie de biblioteci, și lipsa cataloagelor de recomandare.

Normativele pe care le elaborează Direcția bibliotecilor din Ministerul Învățămîntului și Culturii trebuie să pună ordine în practica aprozonierii bibliotecilor școlare cu cărți și periodice, stabilind criteriile după care urmează să fie acordate credite financiare și să se facă achiziționarea. De asemenea, trebuie stabilite obligațiile directorilor de școli și ale bibliotecarilor. E necesar ca această problemă să fie reglementată în sensul cheltuirii raționale a fondurilor bănești și al asigurării cu precădere a cărților cerute de conținutul procesului de învățămînt.

Aplicarea regulilor și metodelor privind așezarea cărților în rafturi, întocmirea cataloagelor și a listelor bibliografice, înțelegerea evidenței cititorilor în bibliotecile școlare sînt mearg să întesască orientarea elevilor în lumea cărților, să permită profesorilor, învățătorilor și bibliotecarilor să urmărească și să îndrumă cu mai mult succes lectura școlarii. Aceste reguli și metode sînt ignorate, însă, în multe biblioteci școlare. Registrele de evidență a fondurilor de cărți nu sînt înțelegute și datorită prea numeroaselor modificări și corecturii pe care le-au suferit, adesea nu mai constituie documente valabile. Pot oue simple mențiuni — ca „scos” sau „pierdut” — făcute în registrele inventar al bibliotecii școlii medii nr. 18 din Capitală să justifice lipsa înscrucerii de valoare a „Eugenia Grandet” de Balzac, „Don Carlos” de Fr. Schiller, a unor volume de Liviu Rebreanu etc.?

## Deficiențele amintite mai sus li se adaugă, într-o serie de biblioteci, și lipsa cataloagelor de recomandare.

Normativele pe care le elaborează Direcția bibliotecilor din Ministerul Învățămîntului și Culturii trebuie să pună ordine în practica aprozonierii bibliotecilor școlare cu cărți și periodice, stabilind criteriile după care urmează să fie acordate credite financiare și să se facă achiziționarea. De asemenea, trebuie stabilite obligațiile directorilor de școli și ale bibliotecarilor. E necesar ca această problemă să fie reglementată în sensul cheltuirii raționale a fondurilor bănești și al asigurării cu precădere a cărților cerute de conținutul procesului de învățămînt.

Aplicarea regulilor și metodelor privind așezarea cărților în rafturi, întocmirea cataloagelor și a listelor bibliografice, înțelegerea evidenței cititorilor în bibliotecile școlare sînt mearg să întesască orientarea elevilor în lumea cărților, să permită profesorilor, învățătorilor și bibliotecarilor să urmărească și să îndrumă cu mai mult succes lectura școlarii. Aceste reguli și metode sînt ignorate, însă, în multe biblioteci școlare. Registrele de evidență a fondurilor de cărți nu sînt înțelegute și datorită prea numeroaselor modificări și corecturii pe care le-au suferit, adesea nu mai constituie documente valabile. Pot oue simple mențiuni — ca „scos” sau „pierdut” — făcute în registrele inventar al bibliotecii școlii medii nr. 18 din Capitală să justifice lipsa înscrucerii de valoare a „Eugenia Grandet” de Balzac, „Don Carlos” de Fr. Schiller, a unor volume de Liviu Rebreanu etc.?

## Deficiențele amintite mai sus li se adaugă, într-o serie de biblioteci, și lipsa cataloagelor de recomandare.

Normativele pe care le elaborează Direcția bibliotecilor din Ministerul Învățămîntului și Culturii trebuie să pună ordine în practica aprozonierii bibliotecilor școlare cu cărți și periodice, stabilind criteriile după care urmează să fie acordate credite financiare și să se facă achiziționarea. De asemenea, trebuie stabilite obligațiile directorilor de școli și ale bibliotecarilor. E necesar ca această problemă să fie reglementată în sensul cheltuirii raționale a fondurilor bănești și al asigurării cu precădere a cărților cerute de conținutul procesului de învățămînt.

Aplicarea regulilor și metodelor privind așezarea cărților în rafturi, întocmirea cataloagelor și a listelor bibliografice, înțelegerea evidenței cititorilor în bibliotecile școlare sînt mearg să întesască orientarea elevilor în lumea cărților, să permită profesorilor, învățătorilor și bibliotecarilor să urmărească și să îndrumă cu mai mult succes lectura școlarii. Aceste reguli și metode sînt ignorate, însă, în multe biblioteci școlare. Registrele de evidență a fondurilor de cărți nu sînt înțelegute și datorită prea numeroaselor modificări și corecturii pe care le-au suferit, adesea nu mai constituie documente valabile. Pot oue simple mențiuni — ca „scos” sau „pierdut” — făcute în registrele inventar al bibliotecii școlii medii nr. 18 din Capitală să justifice lipsa înscrucerii de valoare a „Eugenia Grandet” de Balzac, „Don Carlos” de Fr. Schiller, a unor volume de Liviu Rebreanu etc.?

## Deficiențele amintite mai sus li se adaugă, într-o serie de biblioteci, și lipsa cataloagelor de recomandare.

Normativele pe care le elaborează Direcția bibliotecilor din Ministerul Învățămîntului și Culturii trebuie să pună ordine în practica aprozonierii bibliotecilor școlare cu cărți și periodice, stabilind criteriile după care urmează să fie acordate credite financiare și să se facă achiziționarea. De asemenea, trebuie stabilite obligațiile directorilor de școli și ale bibliotecarilor. E necesar ca această problemă să fie reglementată în sensul cheltuirii raționale a fondurilor bănești și al asigurării cu precădere a cărților cerute de conținutul procesului de învățămînt.

Aplicarea regulilor și metodelor privind așezarea cărților în rafturi, întocmirea cataloagelor și a listelor bibliografice, înțelegerea evidenței cititorilor în bibliotecile școlare sînt mearg să întesască orientarea elevilor în lumea cărților, să permită profesorilor, învățătorilor și bibliotecarilor să urmărească și să îndrumă cu mai mult succes lectura școlarii. Aceste reguli și metode sînt ignorate, însă, în multe biblioteci școlare. Registrele de evidență a fondurilor de cărți nu sînt înțelegute și datorită prea numeroaselor modificări și corecturii pe care le-au suferit, adesea nu mai constituie documente valabile. Pot oue simple mențiuni — ca „scos” sau „pierdut” — făcute în registrele inventar al bibliotecii școlii medii nr. 18 din Capitală să justifice lipsa înscrucerii de valoare a „Eugenia Grandet” de Balzac, „Don Carlos” de Fr. Schiller, a unor volume de Liviu Rebreanu etc.?

## Deficiențele amintite mai sus li se adaugă, într-o serie de biblioteci, și lipsa cataloagelor de recomandare.

Normativele pe care le elaborează Direcția bibliotecilor din Ministerul Învățămîntului și Culturii trebuie să pună ordine în practica aprozonierii bibliotecilor școlare cu cărți și periodice, stabilind criteriile după care urmează să fie acordate credite financiare și să se facă achiziționarea. De asemenea, trebuie stabilite obligațiile directorilor de școli și ale bibliotecarilor. E necesar ca această problemă să fie reglementată în sensul cheltuirii raționale a fondurilor bănești și al asigurării cu precădere a cărților cerute de conținutul procesului de învățămînt.

Aplicarea regulilor și metodelor privind așezarea cărților în rafturi, întocmirea cataloagelor și a listelor bibliografice, înțelegerea evidenței cititorilor în bibliotecile școlare sînt mearg să întesască orientarea elevilor în lumea cărților, să permită profesorilor, învățătorilor și bibliotecarilor să urmărească și să îndrumă cu mai mult succes lectura școlarii. Aceste reguli și metode sînt ignorate, însă, în multe biblioteci școlare. Registrele de evidență a fondurilor de cărți nu sînt înțelegute și datorită prea numeroaselor modificări și corecturii pe care le-au suferit, adesea nu mai constituie documente valabile. Pot oue simple mențiuni — ca „scos” sau „pierdut” — făcute în registrele inventar al bibliotecii școlii medii nr. 18 din Capitală să justifice lipsa înscrucerii de valoare a „Eugenia Grandet” de Balzac, „Don Carlos” de Fr. Schiller, a unor volume de Liviu Rebreanu etc.?

## Deficiențele amintite mai sus li se adaugă, într-o serie de biblioteci, și lipsa cataloagelor de recomandare.

Normativele pe care le elaborează Direcția bibliotecilor din Ministerul Învățămîntului și Culturii trebuie să pună ordine în practica aprozonierii bibliotecilor școlare cu cărți și periodice, stabilind criteriile după care urmează să fie acordate credite financiare și să se facă achiziționarea. De asemenea, trebuie stabilite obligațiile directorilor de școli și ale bibliotecarilor. E necesar ca această problemă să fie reglementată în sensul cheltuirii raționale a fondurilor bănești și al asigurării cu precădere a cărților cerute de conținutul procesului de învățămînt.

Aplicarea regulilor și metodelor privind așezarea cărților în rafturi, întocmirea cataloagelor și a listelor bibliografice, înțelegerea evidenței cititorilor în bibliotecile școlare sînt mearg să întesască orientarea elevilor în lumea cărților, să permită profesorilor, învățătorilor și bibliotecarilor să urmărească și să îndrumă cu mai mult succes lectura școlarii. Aceste reguli și metode sînt ignorate, însă, în multe biblioteci școlare. Registrele de evidență a fondurilor de cărți nu sînt înțelegute și datorită prea numeroaselor modificări și corecturii pe care le-au suferit, adesea nu mai constituie documente valabile. Pot oue simple mențiuni — ca „scos” sau „pierdut” — făcute în registrele inventar al bibliotecii școlii medii nr. 18 din Capitală să justifice lipsa înscrucerii de valoare a „Eugenia Grandet” de Balzac, „Don Carlos” de Fr. Schiller, a unor volume de Liviu Rebreanu etc.?

## Deficiențele amintite mai sus li se adaugă, într-o serie de biblioteci, și lipsa cataloagelor de recomandare.

Normativele pe care le elaborează Direcția bibliotecilor din Ministerul Învățămîntului și Culturii trebuie să pună ordine în practica aprozonierii bibliotecilor școlare cu cărți și periodice, stabilind criteriile după care urmează să fie acordate credite financiare și să se facă achiziționarea. De asemenea, trebuie stabilite obligațiile directorilor de școli și ale bibliotecarilor. E necesar ca această problemă să fie reglementată în sensul cheltuirii raționale a fondurilor bănești și al asigurării cu precădere a cărților cerute de conținutul procesului de învățămînt.

Aplicarea regulilor și metodelor privind așezarea cărților în rafturi, întocmirea cataloagelor și a listelor bibliografice, înțelegerea evidenței cititorilor în bibliotecile școlare sînt mearg să întesască orientarea elevilor în lumea cărților, să permită profesorilor, învățătorilor și bibliotecarilor să urmărească și să îndrumă cu mai mult succes lectura școlarii. Aceste reguli și metode sînt ignorate, însă, în multe biblioteci școlare. Registrele de evidență a fondurilor de cărți nu sînt înțelegute și datorită prea numeroaselor modificări și corecturii pe care le-au suferit, adesea nu mai constituie documente valabile. Pot oue simple mențiuni — ca „scos” sau „pierdut” — făcute în registrele inventar al bibliotecii școlii medii nr. 18 din Capitală să justifice lipsa înscrucerii de valoare a „Eugenia Grandet” de Balzac, „Don Carlos” de Fr. Schiller, a unor volume de Liviu Rebreanu etc.?

# BIBLIOTECILE ȘCOLARE

## Deficiențele amintite mai sus li se adaugă, într-o serie de biblioteci, și lipsa cataloagelor de recomandare.

Normativele pe care le elaborează Direcția bibliotecilor din Ministerul Învățămîntului și Culturii trebuie să pună ordine în practica aprozonierii bibliotecilor școlare cu cărți și periodice, stabilind criteriile după care urmează să fie acordate credite financiare și să se facă achiziționarea. De asemenea, trebuie stabilite obligațiile directorilor de școli și ale bibliotecarilor. E necesar ca această problemă să fie reglementată în sensul cheltuirii raționale a fondurilor bănești și al asigurării cu precădere a cărților cerute de conținutul procesului de învățămînt.

## Deficiențele amintite mai sus li se adaugă, într-o serie de biblioteci, și lipsa cataloagelor de recomandare.

Normativele pe care le elaborează Direcția bibliotecilor din Ministerul Învățămîntului și Culturii trebuie să pună ordine în practica aprozonierii bibliotecilor școlare cu cărți și periodice, stabilind criteriile după care urmează să fie acordate credite financiare și să se facă achiziționarea. De asemenea, trebuie stabilite obligațiile directorilor de școli și ale bibliotecarilor. E necesar ca această problemă să fie reglementată în sensul cheltuirii raționale a fondurilor bănești și al asigurării cu precădere a cărților cerute de conținutul procesului de învățămînt.

## Deficiențele amintite mai sus li se adaugă, într-o serie de biblioteci, și lipsa cataloagelor de recomandare.

Normativele pe care le elaborează Direcția bibliotecilor din Ministerul Învățămîntului și Culturii trebuie să pună ordine în practica aprozonierii bibliotecilor școlare cu cărți și periodice, stabilind criteriile după care urmează să fie acordate credite financiare și să se facă achiziționarea. De asemenea, trebuie stabilite obligațiile directorilor de școli și ale bibliotecarilor. E necesar ca această problemă să fie reglementată în sensul cheltuirii raționale a fondurilor bănești și al asigurării cu precădere a cărților cerute de conținutul procesului de învățămînt.

## Deficiențele amintite mai sus li se adaugă, într-o serie de biblioteci, și lipsa cataloagelor de recomandare.

Normativele pe care le elaborează Direcția bibliotecilor din Ministerul Învățămîntului și Culturii trebuie să pună ordine în practica aprozonierii bibliotecilor școlare cu cărți și periodice, stabilind criteriile după care urmează să fie acordate credite financiare și să se facă achiziționarea. De asemenea, trebuie stabilite obligațiile directorilor de școli și ale bibliotecarilor. E necesar ca această problemă să fie reglementată în sensul cheltuirii raționale a fondurilor bănești și al asigurării cu precădere a cărților cerute de conținutul procesului de învățămînt.

## Deficiențele amintite mai sus li se adaugă, într-o serie de biblioteci, și lipsa cataloagelor de recomandare.

Normativele pe care le elaborează Direcția bibliotecilor din Ministerul Învățămîntului și Culturii trebuie să pună ordine în practica aprozonierii bibliotecilor școlare cu cărți și periodice, stabilind criteriile după care urmează să fie acordate credite financiare și să se facă achiziționarea. De asemenea, trebuie stabilite obligațiile directorilor de școli și ale bibliotecarilor. E necesar ca această problemă să fie reglementată în sensul cheltuirii raționale a fondurilor bănești și al asigurării cu precădere a cărților cerute de conținutul procesului de învățămînt.

## Deficiențele amintite mai sus li se adaugă, într-o serie de biblioteci, și lipsa cataloagelor de recomandare.

Normativele pe care le elaborează Direcția bibliotecilor din Ministerul Învățămîntului și Culturii trebuie să pună ordine în practica aprozonierii bibliotecilor școlare cu cărți și periodice, stabilind criteriile după care urmează să fie acordate credite financiare și să se facă achiziționarea. De asemenea, trebuie stabilite obligațiile directorilor de școli și ale bibliotecarilor. E necesar ca această problemă să fie reglementată în sensul cheltuirii raționale a fondurilor bănești și al asigurării cu precădere a cărților cerute de conținutul procesului de învățămînt.

## Deficiențele amintite mai sus li se adaugă, într-o serie de biblioteci, și lipsa cataloagelor de recomandare.

Normativele pe care le elaborează Direcția bibliotecilor din Ministerul Învățămîntului și Culturii trebuie să pună ordine în practica aprozonierii bibliotecilor școlare cu cărți și periodice, stabilind criteriile după care urmează să fie acordate credite financiare și să se facă achiziționarea. De asemenea, trebuie stabilite obligațiile directorilor de școli și ale bibliotecarilor. E necesar ca această problemă să fie reglementată în sensul cheltuirii raționale a fondurilor bănești și al asigurării cu precădere a cărților cerute de conținutul procesului de învățămînt.

## Deficiențele amintite mai sus li se adaugă, într-o serie de biblioteci, și lipsa cataloagelor de recomandare.

Normativele pe care le elaborează Direcția bibliotecilor din Ministerul Învățămîntului și Culturii trebuie să pună ordine în practica aprozonierii bibliotecilor școlare cu cărți și periodice, stabilind criteriile după care urmează să fie acordate credite financiare și să se facă achiziționarea. De asemenea, trebuie stabilite obligațiile directorilor de școli și ale bibliotecarilor. E necesar ca această problemă să fie reglementată în sensul cheltuirii raționale a fondurilor bănești și al asigurării cu precădere a cărților cerute de conținutul procesului de învățămînt.

## Deficiențele amintite mai sus li se adaugă, într-o serie de biblioteci, și lipsa cataloagelor de recomandare.

Normativele pe care le elaborează Direcția bibliotecilor din Ministerul Învățămîntului și Culturii trebuie să pună ordine în practica aprozonierii bibliotecilor școlare cu cărți și periodice, stabilind criteriile după care urmează să fie acordate credite financiare și să se facă achiziționarea. De asemenea, trebuie stabilite obligațiile directorilor de școli și ale bibliotecarilor. E necesar ca această problemă să fie reglementată în sensul cheltuirii raționale a fondurilor bănești și al asigurării cu precădere a cărților cerute de conținutul procesului de învățămînt.

W. AUERBACH  
Inspector în M. J. C.  
M. GHERBERNA  
directorul bibliotecii regionale Pitești

# INVĂȚĂMINTUL PESTE HOTARE

## ȘEDINȚA

### Comitetului administrativ F.I.S.E.

În zilele de 27-31 decembrie 1957 a avut loc la Praga o ședință a Comitetului administrativ al F.I.S.E. La această ședință au participat: prof. univ. I. Nistor, președintele C.C. al S.M.L.C. din R.P.R.

La ședință au fost expuse rapoartele: „Noua condiție de muncă după Conferința Mondială a Educatorilor de la Varșovia și după cea de la IV-lea Congres al F.S.M.” — prezentați de Paul Delanoue, secretar general al F.I.S.E. și „Luptele și problemele actuale în domeniul pedagogic în țările slab dezvoltate” — prezentat de Cezar Godoy Urullia din Chile. Au fost discutate, de asemenea, o serie de probleme legate de activitatea curentă a federației.

În raportul lui, Paul Delanoue s-a arătat că unitatea și lărgirea lagărului socialist, numărul mereu crescând al țărilor care s-au eliberat sau se eliberează de sub jugul colonialismului, agravarea contradicțiilor în sinul țărilor încă supuse imperialismului și lupta meselor din aceste țări pentru condiții mai bune de existență, împotriva cursei înarmărilor și a dominației străine, contradicțiile dintre țările participante la Pactul Atlanticului de Nord, realizările în domeniul științei și învățămîntului din Uniunea Sovietică — toate acestea au o puternică influență asupra educației din întreaga lume.

Problema școlii și a educației devine tot mai mult o problemă de interes internațional, care trece dincolo de cerul cadrelor didactice, preocupând pe părinții elevilor și în general masele populare.

În țările de curind eliberate de sub colonialism apar sarcini importante pentru educatori și organizațiile lor. Masele preling învățămînt în limba maternă și crearea rapidă de cadre pentru toate ramurile de activitate.

În țările capitaliste luptele revendicative pentru progrese școlii se dezvoltă simultan în mai multe țări. Au avut loc greve în același timp în Franța, Italia, Chile.

Faptul că problema școlii este tot mai larg discutată în comitetele de părinți și în sindacatele de muncitori, că educatorii din toată lumea participă tot mai mult la lupte pentru dezarmarea și interzicerea armelor atomice și pentru cooperarea pașnică ne dă posibilitatea să mergem spre noi realizări în lupta noastră pentru unitatea cadrelor didactice și pentru democratizarea învățămîntului.

Rapoartele prezentate de lov. Cezar Godoy Urullia, Institutul „Luptele și problemele actuale în domeniul pedagogic în țările slab dezvoltate” s-a ocupat în special de situația învățămîntului în țările Americii Latine. Raportorul a arătat situația extrem de grea a școlii în aceste țări. Alocațiile pentru învățămînt în bugetele statelor respective sînt minime în raport cu cheltuielile pentru înarmare. S.U.A. impune statelor din America Latină ideologia lor politică. Agenții diferiți contribuie la pătrunderea acestei ideologii — a arătat raportorul — luptă numeroasă forțe progresiste. Acestea doresc ca prevederile Chartei educatorilor elaborată de Comitetul de înțelegere să se aplice și în țările Americii Latine.

În rezoluția generală adoptată de Comitetul administrativ se subliniază interesul crescând al maselor populare față de problema școlii. Comitetul

administrativ al F.I.S.E. — se spune în rezoluție — consideră că peste tot organizațiile de educatori se întăresc, stabilesc forme de colaborare, mergînd spre unitate și spre lărgirea și organizarea muncii școlare. Aceste lărgiri trec mai departe de problemele școlii, încadrîndu-se în lupta generală a popoarelor împotriva cursei înarmărilor, interzicerea armelor de distrugere în masă, împotriva instalațiilor de bază militară, pentru dezarmare și colaborare pașnică. Rezoluția generală se ocupă apoi de probleme legate de dezvoltarea colaborării între diferitele organizații de educatori și de întărirea unității de acțiune a educatorilor.

În continuare se arată că F.I.S.E. va acorda tot mai mare atenție problemei educației cadrelor didactice, spre a ajuta acestora să ajungă la o înțelegere clară a problemelor educației democratice a literaturii. Comitetul administrativ consideră că este necesar ca în acest an să aibă loc o ședință lărgită a Comitetului, la care să participe activități școlare și reprezentanți ai științei pedagogice, și care să fie consacrată acestei importante probleme. Secretariatul F.I.S.E. va continua studiile întreprinse asupra situației școlii în diverse țări și va asigura publicarea lor.

În colaborare cu clasa muncitoare care urmează lupta sa de zi cu zi pentru îmbunătățirea condițiilor de existență și dezvoltarea culturală și cu F.S.M. care coordonează organizarea acestei lupte, F.I.S.E. va intensifica munca sa de educație pentru a dezvolta conștiința solidarității care unește pe toți muncitorii manuali și intelectuali.

În continuare Comitetul administrativ a adoptat o rezoluție cu privire la problema păcii. În această rezoluție se arată că fiind seamă de starea actuală de dezvoltare a armelor de distrugere în masă și de consecințele dezastruoase ce le-ar putea avea un nou război asupra viitorului și chiar a existenței omeniilor, educatorii sînt primii chemați să se preocupe de viața și fericirea tineretului, să lupte pentru a se pune capăt propagandei de război și cursei înarmărilor — povară tot mai grea pentru popoare.

Este clar că recentele descoperiri științifice și realizările care mai avansează ale tehnicii moderne nu trebuie să fie folosite pentru distrugerea omeniilor, ci dimpotrivă, ele trebuie să fie puse în serviciul păcii, al progresului și al bunăstării mereu crescînde a generațiilor viitoare.

Rezoluția stabilește apoi sarcinile organizațiilor școlare ale muncitorilor din învățămînt în cadrul luptei pentru pace.

Comitetul administrativ a adoptat și o rezoluție privind mișcarea internațională a lineelor educative. Comitetul administrativ a aprobat apoi cererile de afiliere la F.I.S.E. ale unor organizații de educatori din Bolivia, Ceylon și Sudan.

Delegația noastră, prin intervențiile la cele două rapoarte, a ajutat Comitetul administrativ al F.I.S.E. și a adus un aport efectiv la redactarea rezoluției cu privire la lupta pentru pace.

Din experiența pedagogilor sovietici

## Împreună cu părinții

Școala sovietică îndeplinește o sarcină de însemnată de stat — educă și instruește pe viitorii constructori ai societății comuniste. Această sarcină se îndeplinește cu ajutorul de fiecare zi al familiei și al oamenilor muncii.

În propaganda pedagogică colectivă de profesori ai școlii noastre folosesc diferite forme și metode: adunări cu părinții pe clase și pe școală, referate, lecții etc.

Se înfășoară referate și lecții în școală, în întreprinderi și la casa de cultură raională. Temele lor sînt variate: „Să creștem copii cu un caracter ferm în stare să lupte pentru țeluri înalte”, „Despre poezie”, „Prietenie și tovarășie”, „Despre tonul cu care ne adresăm copiii și despre cerințele pe care le punem în fața lor” etc. Părinții ascultă cu interes și lecții pe teme medicale privind, bunăoară, prevenirea gripei la copii, vindecarea bolilor de ochi, lupta împotriva tuberculozei etc.

Odată pe săptămână au loc adunări ale tuturor părinților, pentru care ne pregătăm în amănunțime. La aceste adunări discutăm probleme mari, de perspectivă. Bunăoară, la noi se desfășoară nemulțumirea activității pentru polifonizarea învățămîntului. Ne era necesar în această privință ajutorul părinților. Am discutat problema în adunare. Părinții au înțeles că nu pot sta la o parte cînd este vorba de o sarcină atât de însemnată. Muncitorii din întreprinderea vecină au propus să patroneze școala. Pentru utilizarea atelierelor școlare conducerea întreprinderii ne-a pus la dispoziție un string, un polizor mecanic, motorul necesar acestuia, diferite instrumente.

La una din ședințele cu părinții s-a discutat problema rolului organizației de pionieri în școală. După ședință a avut loc o adunare pionierescă cu tema: „Pionier, arată că ai milini îndemnată”. S-au pregătit o serie de lozinci care li chemau pe pionieri și pe școlari să învețe bine, să lucreze în ateliere, să participe la munca obștească. S-a organizat o expoziție înfășurînd rezultatele muncii copiilor, s-a editat un buletin special în care copiii au povestit cum au lucrat apoi, obiectele executate la traforaj, broderiile și celelalte obiecte pe care le-au prezentat la expoziție.

Educația estetică joacă un rol important în formarea personalității. Copiii cu un dezvoltat simț al frumosului devin mai buni, mai sinceri, mai atenți, mai politicoși.

Totuși, unii părinți nu acordau nici o atenție educației estetice a copiilor.

În anul trecut a fost mutată la școala noastră clasa a II-a a unei altele școli. Aspectul exterior al copiilor din această clasă se deosebea cu totul de aspectul exterior al copiilor de aceeași vîrstă din școala noastră. Am hotărît să-i convocăm la o adunare pe părinții lor. Învățătoarea le-a vorbit pe larg nărilor despre ținta pe care trebuie să o aibă copiii, despre materialul și culoarea hainelor pe care trebuie să le poarte băieții și fetițele. Medicul școlii le-a vorbit despre igiena generală a elevului. După aceasta, părinții au fost invitați să viziteze clasa paralelă. Fără a li se mai spune ceva, ei au înțeles clar că de plăcut este să privești copii ale căror haine sînt croite potrivit cu vîrsta lor, cu gulere albe, curate, fără tivuri care să le facă bune pentru încălț 2-3 ani. De atunci înainte părinții au început să-i îmbrace pe copii frumos, cu îngrijire, să se preocupe de curățenia lor.

Adeseori se împlinț să-i auzi pe părinți plîngîndu-se de faptul că nu sînt ascultați de copii. Am hotărît să organizăm o lecție pe tema: „Despre tonul cu care ne adresăm copiilor și despre cerințele pe care le punem în fața lor”. După lecție, o serie de părinți și-au împărtășit experiența în educarea copiilor. S-au pus multe întrebări. Părinții au fost mulțumiți de lecție, au cerut să fie mulțumiți mai des în această privință.

Aceste fapte arată cum împletim noi propaganda orală cu exemplele concrete.

Numeroasele forme și metode ale desfășurării propagandei pedagogice în rîndurile părinților au permis colectivului pedagogic să obțină rezultate bune în munca instructiv-educativă. S-a îmbunătățit simțitor disciplina copiilor, aspectul lor exterior a devenit mult mai îngrijit, ei se poartă politicoși, participă activ la munca în cercuri.

V. TOKAREV

directorul școlii medii nr. 1 din Davlecano (Bașkiria)

## Utilitatea diafilmului în școală

Profesorul dornic să facă o lecție cit mai bună, cit mai interesantă și mai atractivă alege cele mai adecvate mijloace pentru a menține atenția elevilor, pentru a le facilita înțelegerea și memorarea, pentru a evita expunerea seacă și aridă. În acest scop el folosește — pe lîngă instrumente sau aparate de laborator — planșe, fotografii, desene, tablele, etc. La aceste mijloace a început să se adauge în ultimul timp, într-o măsură din păcate, încă destul de redusă, diafilmul.

Ca varietate a genului, diafilmul prezintă o serie de caracteristici care fac utilizarea sa posibilă și recomandabilă pentru exemplificarea unor probleme din cele mai diverse domenii de activitate. Caracterul plastic al imaginilor proiectate lor la o mărime foarte apropiată de cea naturală, jocul de lumini și umbre fac din diafilm un material didactic de mare importanță și utilitate. Totodată, diafilmul are avantajul de a realiza, cu o cheltuielă relativ redusă, cu o aparatură simplă și în condiții lipsite de pretenții, efecte apropiate de cele ale filmului documentar animat.

Studiul de diafilme „Ion Creangă”, înființat în anul 1950, a realizat pînă în prezent un număr foarte mare de diafilme, cu o tematică extrem de variată, care cuprind probleme din activitatea industrială, agricolă, politică, artistică și științifică, biografii ale oamenilor însemnați, reportaje și basme pentru copii. Datorită acestei varietăți el poate fi larg folosit în școală.

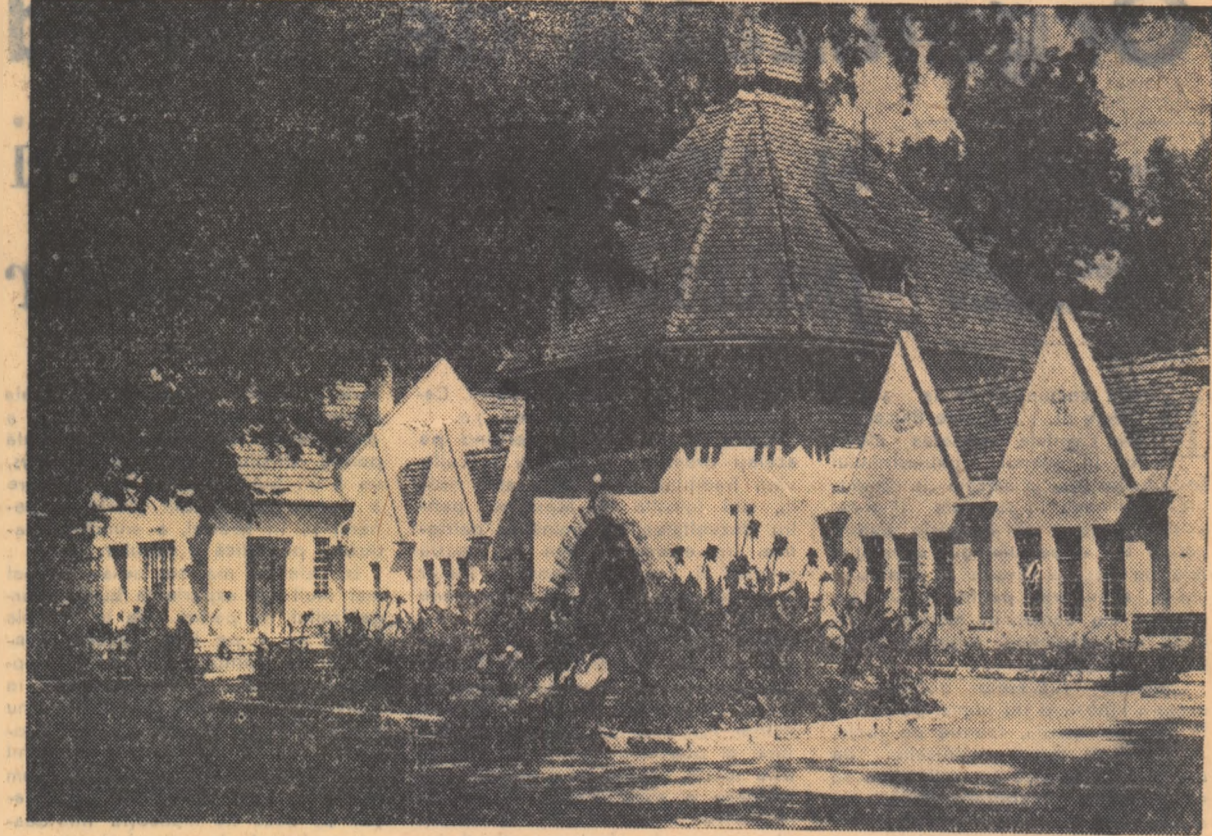
În ceea ce privește problemele de știință și tehnică, de pildă, studiul „Ion Creangă” a creat o serie de diafilme care nu sînt destinate în mod special școlii. Cităm cîteva titluri la înfăptuire: „Acceleratorii de particule”, „Adaptarea animalelor la condițiile de viață”, „Cărbunii de pămînt”, „Centrale electrice”, „Cerul și constelațiile”, „Corpur cerești”, „Cum funcționează un reactor atomic”, „Curtremure de pămînt”, „Aspecte din viața regiunilor polare”, „Originea vieții” etc. Dar chiar de astfel de filme nu au fost create pentru școală, ele pot fi folosite într-un mod deosebit de util de către profesori pentru ilustrarea multor cunoștințe privitoare la bazele științelor, la aplicarea în practică a legilor științifice studiate.

Pe de altă parte, diafilmul poate contribui și la îndeplinirea unor sarcini educative. Diafilmul artistic, care prin imagini fotografice trezește în spectatori sentimente, transmite un mesaj uman și determină emoții estetice ajută la dezvoltarea sensibilității elevilor, la formarea trăsăturilor lor de caracter. În acest sens sînt demne de remarcă numeroase diafilme menite să contribuie la educarea patriotică a tineretului. Diafilmele cu caracter geografic sau istoric prezintă frumusețile țării, dezvoltarea trecutului de luptă al poporului nostru, dezvoltarea în elevi dragostea și admirația pentru țara în care s-au născut și trăiesc, dragostea fierbinte pentru popor.

Pe lîngă faptul că posedă o latură educativă predominantă, diafilmele artistice au, în același timp, și un puternic rol instructiv. Dacă vizionăm, de pildă, diafilmul Valea Oltului observăm că autorii au urmărit în prezentarea lor nu numai scoaterea în evidență a pitorescului naturii, a bogățiilor și frumuseților pe care Oltul le trece în revistă începînd de la izvoare pînă la vărsarea în Dunăre, ci și o informare științifică amănunțită, susținută de hărți, cifre și date. Constatări asemănătoare se pot face la diafilmele „Munții Carpați”, „Delta Dunării”, „Peștera Scărișoara”, „Războiul pentru independență”, „Sarmisegetusa”, „Epoca lui Mihai Viteazul” etc.

Socotim că, fiind seamă de importanța și utilitatea diafilmului pentru munca instructiv-educativă, el trebuie să fie folosit în școli pe o scară din ce în ce mai largă.

B. OCTAV



Scenă din diafilmul „Carpații așușeni”

## NOUTĂȚI ȘTIINȚIFICE

### PLANTE CAPRICIOASE SAU LUMINA MINUNE?

De curînd, un colectiv de cercetători de sub conducerea prof. B. Maslov a dovedit, prin experiențele întreprinse în cadrul laboratoarelor Institutului agronomic din Leningrad, că plantele cresc la lumina electrică tot așa de bine — sau chiar mai bine — decît la lumina soarelui. S-au făcut experiențe cu roșii în instalații speciale cu lumină artificială. Roșiile, care în mod normal se coc în 120-130 zile calculate din ziua încolțirii, în aceste instalații se coc numai în 60 de zile, obținîndu-se recolte de 12 kg/m.p. Dacă se face un calcul simplu se poate constata că în decursul unui an se pot recolta cca 70 kg roșii pe metru pătrat.

### MOTORUL DE VINT

Studiile recente întreprinse de fizicienii și inginerii sovietici au dus la realizarea unor noi tipuri de motoare de vînt,

### de tip universal D-12.

Noile tipuri de motoare sînt construite astfel încît pot fi puse ușor în mișcare de energia vîntului. Ele ating o putere de 15 CP la o viteză de vîntului de 8 m/sec. Motoarele D-12 sînt echipate cu regulatoare centrifugale aerodinamice, care asigură turajul uniform al vîntului depășește viteza prescrisă. Aceste motoare, utilizînd energia eoliană, sînt foarte economice și avantajoase pentru industrie.

### SUB MASIVUL MONT-BLANC

Curînd va începe sub masivul Mont-Blanc construirea unui tunel cu o lungime totală de 11,9 km, care va uni Franța cu Italia. El va scurta distanța dintre Franța și nordul Italiei cu 220 km, iar Alpii vor putea fi străbătute în timpul record de 25 minute. Tunelul va avea o șosea lăută de 7 metri, iar debitul de aer necesar, de 300 m.c./sec. va fi introdus prin galerii duble, situate sub terasamentul șoselei. Se pre-

### nizează ca întreaga construcție a tunelului să dureze 3 ani.

### ERITROHOMETRUL

În Uniunea Sovietică a fost pus la punct și dat spre executare un aparat special denumit eritrohometru, cu ajutorul căruia se poate determina conținutul de hematii și hemoglobină din sînge mult mai repede decît prin numărătoare la microscop. Funcționarea aparatului se bazează pe metoda fotometrică. Aparatul are un cadru cu un ac foarte sensibil, care deviază cu altă mult cu cit sînt mai multe hematii în cimpul luminat. Noul aparat permite să se facă o analiză în numai 30 de secunde. Autorii lui sînt medicii I. A. Terskov și I. I. Ghitelson din Krasnoarsk.

### PRIMA CARTE ROMINEASCĂ

Anul acesta se împlinesc 450 de ani de cînd mesterul Macarie a tipărit prima carte în țara noastră: liturghierul slavonesc.

Ea este prima carte apărută la noi, după 50 de ani de la tipărirea primei cărți de către Gutenberg, Liturghierul slavonesc a apărut în 1508, sub domnia lui Radu cel Mare. Se crede că această carte a fost tipărită la Tirgoviste sau la mînașirea Dealul de lîngă Tirgoviste, mînașirea înălțată de Radu cel Mare. Ea este tipărită cu roșu și negru, fără copertă, cu un frontispiciu din împletituri. Pe fiecare pagină sînt tipărite cîte 15 rînduri; primul rînd începe cu inițiale speciale, care amintesc de scrierile din epoca lui Ștefan cel Mare.

La clinica Universității Karoline din Praga a fost inventat pentru prima dată în R. Cehoslovacă rinichiul artificial, aparat creat de docentul dr. Alwall. În clinica Universității din Praga rinichiul artificial a fost folosit pînă acum de 36 de ori în cazuri grave, la care intervențiile pe cale chirurgicală sînt simple nu mai puteau da nici un rezultat.

### RINICHIUL ARTIFICIAL

La clinica Universității Karoline din Praga a fost inventat pentru prima dată în R. Cehoslovacă rinichiul artificial, aparat creat de docentul dr. Alwall. În clinica Universității din Praga rinichiul artificial a fost folosit pînă acum de 36 de ori în cazuri grave, la care intervențiile pe cale chirurgicală sînt simple nu mai puteau da nici un rezultat.

## Vizitînd două expoziții de artă plastică

În „Luna culturii”, în cinstea sărbătorii celei de a 10-a aniversări a Republicii Populare Romine în țara noastră, s-au deschis în București două expoziții care prezintă realizările plastice rominești din ultimul deceniu. Artiștii noștri, marea noastră tineră, au realizat odoare talente — prezintă lucrări în care se reflectă viața întregului popor. Una din expoziții, „Lece ani de creație plastică”, se află în sălile muzeului Simu și ale Casei-muzeu Simu, iar cealaltă, „Expoziția interzucională de artă plastică”, la Muzeul de artă al R.P.R. Vizitînd sălile ambelor expoziții vedem drumul parcurs de arta noastră plastică în ultimul deceniu și apurii el la construirea vieții noi socialiste și la formarea omului de

tip nou. Operele artiștilor noștri, prin maturitatea lor de exprimare, rezultă din îndrumării partidului clasei muncitoare, reprezintă răspunsul dat chemării partidului de a pune arta în slujba poporului și de a lega creația de realitatea înconjurătoare, de viață. Tematica abordată de artiștii noștri este destul de bogată. În pictură, sculptură și mai cu seamă în grafică — o artă care în ultimul deceniu a înregistrat opere de o mare valoare — sînt ilustrate problemele esențiale ale vieții. Artiștii trează compoziții cu personaje multiple, îmbinînd aspectele vieții și ale muncii cu peisajul. Prin pete de culoare și lumină, ca un semn de slavă rădării noastre, maeștrii artei plastice zugrăvesc cîmpii, codri și toată natura

țării noastre pe întinsul căreia au apărut fabrici și uzine, realizări ale regimului de democrație populară. De asemenea au fost prezentate lucrări care evocă epoci glorioase din istoria poporului nostru, din lupta lui pentru o viață mai bună și din strădaniile oamenilor muncii pentru fîurirea societății socialiste. Toate acestea sînt opere cu un conținut nou realist-socialist.

În tematica artiștilor de azi portretul este un mijloc de a populariza pe frunții și eroii muncii socialiste pe toate tărîmurile. Omul este în centrul atenției artiștilor. Prin el plastica noastră ilustrează viața, năzuințele și progresul poporului român.

Singura nedumerire pe care am avut-o străbătînd toate sălile celor două expoziții a fost aceea că în tematica artiștilor noștri plastici copiii — ca temă — n-a constituit o preocupare.

Dacă omul matur a fost tratat sub multiple aspecte, copiii, față de care regimul de democrație populară a adoptat o atitudine nouă, copiii care crește și este educat într-o societate socialistă, copiii care prin grija partidului și a guvernului se devin omul de mine, cel care va realiza visul de aur al omeniilor, comunismul, n-a figurat în centrul preocupărilor artiștilor plastici.

Analizînd condițiile în care cresc și se dezvoltă copiii, multiplele laturi ale vieții școlare, munca din organizațiile de tineret artiștii plastici ar aduce o contribuție însemnată la educația tinerilor oltăre ale epocii noastre. Viața copiului poate și trebuie să devină pentru artiști un vast teren de inspirație.

Cu atît mai mult se impune îndreptarea obiectivului artistic către viața copiilor cu cit stim că educația estetică este unul din principalii factori ai educației comuniste. Rolul educador al operelor cu o tematică în care copiii a fost tratat ca subiect de bază este foarte important. Aceste opere ar umple inimile tinerii generații de optimism și încredere, ar influența întreaga lor viață. Prin opere de artă latură educativă poate atinge în dezvoltarea sa culmi nebănuite.

Am dori ca în viitoarele manifestări și expoziții ale artiștilor plastici copiii — ca temă — să intre în centrul preocupărilor lor, ridicînd educația estetică la înălțimea sarcinilor care li revin.

VICTOR LUCRETIU

ANDRA CALINESCU

## IOAN SLAVICI



Se împlinesc în acest început de leat 110 ani de la nașterea navelistului și romancierului Ioan Slavici, unul din eremecilor realismului critic românesc. La Sîrbia, lîngă Arad, în satul său natal, se va deschide cu acest prilej „Casa memorială Ioan Slavici” — iar în piața din mijloc a fost restaurat bustul scriitorului. Editura de stat pentru literatură și artă, în colaborare cu un colectiv de istorici literari de la Cluj, în frunte cu profesorul Ion Breazu, pregătește o ediție completă a operelor sale, care va cuprinde mai multe volume. Acesta va fi adevăratul monument al lui Ioan Slavici, monument ridicat de sine însuși în cele cinci decenți și jumătate de necontenită activitate literară. La temelia monumentului lui Slavici se află Nuvetele din popor publicate în 1881, Popa Tanda, Gura satului, Scormon, Budulea Taichii, Moara cu noroc etc. — narșăniile istorice Din bătrîni (1902-1906), romanul Nara (1906), Povestile (1908), Inchisorile (1921) și Amintirile (1924) și Amintirile de o lungă serie

de studii istorice, pedagogice și literare, comedii, drame, schițe și evocări, bibliografia sa cuprinzînd peste cincizeci de volume și broșuri.

Valoarea operelor lui Slavici, în care este înfățișată veridic și realist viața populară noastră, și în primul rînd a țărînii ardeleni din mijlocul căreia s-a ridicat el, este unanim recunoscută. Limba și stilul său sînt considerate ca adevărate modele de vigoare și filozofie în școala normală de fete de la azilul „Elena Doamna”. În 1890, după întoarcerea din Transilvania, unde condusese timp de 5 ani ziarul „Tribuna” și făcuse un an de închisoare la Văcz, este numit director de studii al școlii de pe lîngă azil. Încredîndu-se în direcția de studii a noului institut de fete „Ioan Oltețisanu” de la Măureș, în fruntea căruia va rămîne pînă la 1908, predînd romina, istoria și pedagogia. În 1910 intră, ca profesor de limbă română și istorie, în serviciul liceului real și al școlii germane de fete din București.

Pe urma trecerii lui Slavici prin învățămînt — o trecere activă și fecundă — literatura noastră didactică s-a îmbogățit cu o întreagă serie de studii și manuale, precum și cu unele inovări și exemple concludente. În colaborare cu Alexandru Odobescu el a publicat astfel, în 1890, o Carte de citire pentru clasa a doua primară, în 1891 o Istorie universală. În două volume (Antichitatea și Evul mediu). Împreună cu I. Manliu a publicat în 1900 un Curs practic și gradat de gramatică română și apoi, în 1913, singur, o Gramatică a limbii romine — Etimologia.

În învățămîntul secundar, fiindcă pînă la această limbă noastră nu era obiect de studiu în școlile de asemenea grad. Predomina și în acest sector concepția că limba poporului este inutilă ca obiect de studiu, ea fiind subordonată limbii latine. Între anii 1880-1884 a predat limba română și geografia la „Școala normală a Societății” pentru învățătura poporului român din București, avînd și ore de romină, geografie și filozofie la școala normală de fete de la azilul „Elena Doamna”. În 1890, după întoarcerea din Transilvania, unde condusese timp de 5 ani ziarul „Tribuna” și făcuse un an de închisoare la Văcz, este numit director de studii al școlii de pe lîngă azil. Încredîndu-se în direcția de studii a noului institut de fete „Ioan Oltețisanu” de la Măureș, în fruntea căruia va rămîne pînă la 1908, predînd romina, istoria și pedagogia. În 1910 intră, ca profesor de limbă română și istorie, în serviciul liceului real și al școlii germane de fete din București.

Pe urma trecerii lui Slavici prin învățămînt — o trecere activă și fecundă — literatura noastră didactică s-a îmbogățit cu o întreagă serie de studii și manuale, precum și cu unele inovări și exemple concludente. În colaborare cu Alexandru Odobescu el a publicat astfel, în 1890, o Carte de citire pentru clasa a doua primară, în 1891 o Istorie universală. În două volume (Antichitatea și Evul mediu). Împreună cu I. Manliu a publicat în 1900 un Curs practic și gradat de gramatică română și apoi, în 1913, singur, o Gramatică a limbii romine — Etimologia.